ÖĞRENCİ
gençlik

Sayı:1 ● ŞUBAT 1975

Yurdumuzdaki faşist saldırıları protesto için

ANTİ-FAŞİST TOPLANTI

15 Mart 1975 Cumartesi günü saat 18.30'da Conway Hall'da

Adres: Red Lion Square, London W.C.2

İNGİLTERE BARIŞ ve ÖZGÜRLÜK KOMİTESİ

Faşist tehlike Yurtta kol geziyor

Safları sıklaştırın çocuklar!

Ülkemizde faşizan saldırıların büyük boyutlara çıktığı bu günlerde, demokrasiden yana tüm ilerici güçler sırt-sırta veriyorlar. Saflar, halkımızın bağımsızlık ve toplumsal ilerleme mücadelesinin önüne çıkanlara karşı sıklaşıyor. Tüm emekçi halkımız; işçiler, köylüler, öğretmenler, öğrenciler, yurtsever aydınlar, ortak düşman emperyalizme, faşizme ve her türlü gericiliğe karşı inançlı bir savaş veriyorlar. Gün geçmiyor ki halk cephesinden bir şehit verilmesin, bir ilerici örgüt basılıp kurşunlanmasın.

Bağımsızlık mücadelesinin doruğuna çıktığı böyle bir dönemde, ilerici gençliğin görevlerinin başında, emekçi halkın mücadelesine yandaş olmak geliyor. Tüm olanaklarıyla halkın yanında bulunması zorunlu oluyor. Emekçi halkın faşizme karşı örgütlü mücadelesi, ilerici gençliği de sınıf disiplininin sağlam çemberi içinde eğitiyor. Böylesi bir ortamda, gençliğin sesi geniş halk katmanları içinde bir başka yankılanıyor. Bunun en güzel örneğini Kerim Yaman'ın cenaze töreninde gördük. Hitler özentisi Türkeş'in eli kanlı komandoları ve Ülkü Ocaklı'ların haince katlettikleri devrimci kardeşimiz Kerim Yaman'ın cenazesine 50 bini aşkın insan katıldı. İşçi sendikaları, köylüler, meslek odaları, öğretmen örgütleri, tüm yurtseverler, devrim şehidi Ke-

(Arkası 4.de)

Öğrenci gençliğin iki devrim şehiti daha:
ŞAHİN AYDIN ve KERİM YAMAN

DURUM

ÇIKARKEN...

Yurdumuzda halkın emperyalizme, faşizme ve her türlü gericiliğe karşı savaşımı, yeni bir aşamaya girmiştir. Faşist saldırganlıklar, zorbalıklar; halktan yana, ilerici her girişimi boğmak, demokratik mücadeleyi bastırmak için, gizli ve karanlık güçlerin desteğinde, gemi azıya almış gidiyor. Bu saldırılar, yalnız işçi sınıfını, geniş emekçi yığınlarını değil, halkımızın bir parçası olan devrimci gençliği; ilerici, yurtsever öğrencileri de içine alıyor. Zaten faşizmin halk düşmanı karakteri de buradan gelmektedir. Burjuvazinin en gerici, en şöven kanadının çıplak baskı yönetimi olan faşizm, yalnız işçi sınıfının değil, bütün demokratik güçlerin can düşmanıdır.

İngiltere'de okuyan Türkiyeli öğrencilerin demokratik bir yığın örgütü olarak 1954 yılında kurulan İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu (İTÖF), 1968 yılındaki yönetim değişikliğinden sonra gerçek çizgisine oturmuş ve o günden bu yana giderek daha tutarlı, daha kararlı bir biçimde, Türkiye'deki ilerici kavganın safında onurlu yerini almıştır.

Türkiye'deki öğrenciler gibi, bugün Avrupa'da öğrenim görme şansına sahip arkadaşlarımızın da sayısız sorunları vardır. Bu sorunların çözümü, halkın genel sorunlarının çözümüne bağlıdır. Bir avuç sömürücünün çıkarlarını koruyan kapitalist üretim ilişkileri içinde ise halkın hiçbir temel sorunu çözülemez, nitekim çözülememiştir. Bununla birlikte, kapitalist düzen içinde de yapmamız gereken işler vardır. Hakları korumanın ve geliştirmenin yolu, mücadeleden geçmektedir. Bunun biricik ön koşulu ise örgütlenmektir.

Bugün gerek Türkiye'de, gerekse Avrupa'da okuyan öğrencilerin en âcil görevi, doğru devrimci çizgide örgütlenmek, bu çizgideki örgütlerini pekiştirmektir. Öğrenci gençliğin en geniş biçimde anti-emperyalist, anti-faşist, demokratik bir platformda kucaklaşıp örgütsel birliğini yaratması, halkımızın yükselen mücadelesi için de önemli bir kazanç olacaktır. İTÖF, devrimci bir öğrenci örgütü olarak bu sorumluluğunun bilincindedir ve bir yandan İngiltere'deki öğrencilerin ilerici temeller üzerindeki birliğini sağlamaya çalışırken, öte yandan bu birliğin daha üst düzeyde, Avrupa çapında yaratılması için elinden gelen çabayı göstermektedir. İTÖF'ün gerek yedi yıllık eylemleri, gerekse 1972 yazından beri çıkardığı aylık 'BÜLTEN', bu politikanın doğru uygulanışının örnekleriyle doludur.

1 Aralık 1974 tarihinde yapılan 12. Genel Kurul'uyla İTÖF yeni bir çalışma dönemine girmiştir. İTÖF'ün yeni yönetim kadrosu, geçmiş uygulama ve deneylerden gerekli dersleri de çıkararak, ana çizgileri ile benimsediği bu doğru politikanın izleyicisi ve mirasçısı olacaktır. Deneyli arkadaşların yol göstericiliği ve aramıza yeni katılan arkadaşların aktif katkısı, bundan sonraki çalışmalarımızın güvencesidir.

"ÖĞRENCİ GENÇLİK", elinizdeki ilk sayısıyla, bugüne dek 26 sayı çıkan aylık "BÜLTEN"in yerini almaktadır. İTÖF'ün merkezî yayın organının, yeni biçimiyle daha geniş bir çevreye seslenme olanağı bulacağına ve daha etkin bir işlev göreceğine inanıyoruz.

Bu gazetenin başarısı, hiç kuşkusuz, başta İngiltere'deki öğrenci arkadaşlarımız olmak üzere, bütün okurlarımızın ilgi ve yardımlarıyla orantılı olacaktır.

Ö.Gençlik

ABÖK, FAŞİZME KARŞI AVRUPA ÇAPINDA BÜYÜK BİR KAMPANYA ÖRGÜTLÜYOR

Örgüt temsilcilerinin Frankfurt'taki toplantısında yeni hedefler saptandı, Komitenin eylem alanı genişletildi

İTÖF'ün de üyesi bulunduğu Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi (ABÖK), 22-23 şubat günleri Frankfurt'ta toplandı. Örgütümüzün Koordinasyon Komitesi üyesi olarak katıldığı bu toplantıda, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden ABÖK'e bağlı 24 derneğin 40'a yakın temsilcisi hazır bulundu. İki gün süren toplantıda, ABÖK'ün çalışmaları, yurttaki son durum gözden geçirildi ve yeni eylem programı saptandı.

■ FTİB'NİN GECESİ

Toplantının birinci günü, Türkiye'deki faşizan saldırıları protesto etmek amacıyla Frankfurt Başkonsolosluğu'na siyah bir çelenk bırakıldı. Aynı gece Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliğinin "faşizmi protesto gecesi" yapıldı. Geceye bine yakın işçi, öğrenci ve yabancı konuk katıldı. Yüzlerce dinleyici ise, salon dolduğu için geri dönmek zorunda kaldı. ATTF İşçi Korosu'nun okuduğu devrimci marş ve türküler, büyük coşkunlukla karşılandı. Türkiyeli konuşmacılardan başka Alman, Yunan ve İspanyol devrimcileri de Türkiye halkıyla dayanışmalarını bildirdiler. Gece, Şili'li ozanların bağımsızlık türküleriyle sona erdi.

İkinci gün, yeni bir eylem programı tartışıldı ve ABÖK'ün uğrunda mücadele edeceği hedefler şöyle saptandı:

- Türkiye'deki faşizan baskılara, anti-demokratik uygulamalara son verilmesi,
- MHP ve Ülkü Ocakları'nın kapatılması,
- Sıkıyönetim ve Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kaldırılması,
- Demokratik bir ortamda derhal seçime gidilmesi,
- Bütün çalışanlara sendikalaşma hakkı,
- Türk Ceza Yasası'ndaki 141,142 ve 146. maddelerin iptali,
- İşçi sınıfının politik örgütü TKP'ye konan yasağın kaldırılması.

Toplantıda alınan bir başka karara göre, ABÖK'ün "ÖZGÜRLÜK" adlı Türkçe bülteni, bundan sonra İngilizce, Almanca ve Fransızca dillerinde de yayınlanacaktır. Yeni dönemin Koordinasyon Komitesi görevini ise Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği yürütecektir.

■ LONDRA'DA BÜYÜK TOPLANTI

ABÖK, yeni çalışma programının ilk eylemi olarak, bütün yurtta yoğunlaşan faşist saldırıları protesto et

(Arkası 4.de)

FAŞİZME KARŞI ENTERNASYONAL DAYANIŞMA:

*** "National Front" adlı faşist örgütün Imperial College'daki toplantısı, İngiliz ve yabancı öğrenciler tarafından dağıtıldı**

İngiltere'deki "National Front" adlı faşist örgüt, 5 Şubatta Londra'daki "Imperial College" de bir toplantı düzenledi. Toplantı salonunu kendi adlarına istemeye cesaret edemeyen faşistler, "Young Socialist" adını kullanarak bir de sahteciliğe başvurdular. Durumu öğrenen "Imperial College" öğrencileri, toplantı günü salonu işgâl ettiler. Toplantıya gelen faşistler de tükürük yağmuru altında oradan uzaklaştılar. Salonu işgal eden 300 kadar öğrenci, toplantıyı anti-faşist bir platforma dönüştürdüler. Üniversite Teknisyenleri Sendikası'ndan bir görevli, İngiltere işçi sınıfının faşizme karşı mücadelelerini ve bu uğurda hayatlarını kaybeden arkadaşlarının anılarını anlattı. İTÖF Başkanı da yaptığı konuşmada, çeşitli uluslardan öğrencilerin, faşizme karşı mücadeledeki bu kararlığını övdü, enternasyonal dayanışmanın önemini belirtti.

Toplantı sonunda "İmperial College"de bir "Anti-faşist Komite" kuruldu. Türk Öğrenci Derneği'nden arkadaşlar da Komite'de görev aldılar. Böylece Türkiye, İran, Yunanistan, Portekiz, İspanya ve Şili gibi ülkelerden gelen öğrenciler

(Arkası 4.de)

İTÖF, Birmingham Derneği'nde Anti-Faşist Forum Düzenledi

İTÖF, 25 Ocak günü Birmingham'da bir "Anti-faşist Forum" düzenledi. Birmingham ve Aston Türk Öğrenci Derneklerinin evsahipliğini yaptığı toplantıya, İngiltere'nin çeşitli bölgelerinden 50 kişilik bir topluluk katıldı.

Toplantı faşizmin kurbanları için yapılan saygı duruşu ile başladı. Daha sonra üç ayrı konuşmacı, konunun değişik yönlerini ele aldılar. Faşizmin tarihi, Türkiye'deki son faşizan saldırılar, anti-faşist mücadele ve faşizme karşı güçbirliği konuları etraflıca tartışıldı.

Londra'da "Saadet Fashion"daki grevci işçiler adına konuşan bir giyim işçisinin sözleri, forumu izleyen öğrenciler tarafından coşkunlukla karşılandı. Konuşmacı, grev sırasında fabrika çevresindeki duvarlara geceleri "Başbuğ Türkeş", "Milliyetçi Türkiye" gibi sloganlar yazanların, gündüzleri işçilerden fellik fellik kaçtıklarını be-

(Arkası 4.de)

Kadınlar Birliği 8 Mart'a Hazırlanıyor

İngiltere'deki emekçi kadınlarımız tarafından geçen yıl kurulan İngiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği'nin ilk Genel Kurul Toplantısı 15 Şubat günü yapıldı.

Üyeler dışında çeşitli

(Arkası 4.de)

şu «yardım» dedikleri

KİM KİME YARDIM EDİYOR?

"Amerikan Yardımı, bir hükûmet girişimi olarak, başkalarının çıkarı için yapılan bir şey değildir. ABD, ne sadaka veren bir kuruluş, ne de Amerikan halkının cömert ruhunun dışarıya akmasıdır. Yardım, ABD dış politikasını yürütmek ve ulusal çıkarlarını dışarıda geliştirmek için var olan araçlardan biridir... Türkiye için harcanan her dolar karşılığında, ABD üç dolarlık güvenlik sağlamaktadır."

(Amerikan Senatosu Dışişleri Komitesi 1956 Raporu.)

Amerika'nın Türkiye'ye yaptığı sözde askerî "yardım" 5 Şubatta kesildi. Bu bir danışıklı döğüştü. ABD, Türkiye üzerinde egemenlik kurma, ülkemizi "ileri karakol" olarak kullanma politikasından vazgeçmemiştir. Başkan Ford ve Dışişleri Bakanı Kissinger, Amerikan Kongresinin kararını eleştiren çeşitli konuşmalarında, bu sözüm ona "yardım"ın, ABD'nin "hayatî çıkarlarını korumak" için yapıldığını itiraftan çekinmemişlerdir. Aslında Amerika'nın Türkiye'ye değil, Türkiye'nin Amerika'ya yardımı söz konusudur ve emperyalizme bağımlı Türkiye Hükûmetleri, bu yardımı yıllardan beri halkımızın sırtından cömertçe yapmaktadırlar.

Teslimiyetçilerin Telâşı

Bu son olay, işbirlikçi büyük sermaye çevrelerinin ve onların güdümündeki "gayri-millî" politikacıların maskesini düşürmüş, çirkin yüzlerini bir daha gün ışığına çıkarmıştır. Hiçbir demagoji ve sözüm ona "Milliyetçi cephe manevraları", bu gerçeği değiştiremez.

Amerikancı politikacılar şimdi telâş içindedir. Biraz şaşkın, biraz kırgın, biraz umutsuz, ama o hiç değişmeyen uşakça tavırlarıyla "Dostumuz Amerika'ya teşekkür ederiz" diyorlar. Sonra da ileri gitmiş olmamak için hemen hizaya gelip selâma duruyorlar: "Ümit ederiz ki Amerikan Kongresi bu hissî kararını değiştirecektir. Kissinger'in bu konudaki çabalarını takdirle karşılıyoruz."

"Yardım"ın Bedeli

Türkiye 1952'de saldırgan NATO blokuna bağlandı. Ordu, NATO'nun emrine verildi. Washington'un emrindeki bu örgütün Orta-Doğu'daki bekçilik görevi Türkiye'ye yüklendi. Amerika, gerici-işbirlikçi hükûmetlerle sayısız ikili anlaşmalar bağladı. Atom başlıklı yığınaklarıyla, mayın kuşaklarıyla, havaalanları, radar, telekomünikasyon, radyo istasyonlarıyla, casusluk merkezleri, barış gönüllüleri ve silahlı birlikleriyle, sayısız üs ve tesisiyle topraklarımızı işgal etti. Yurdumuz, bir atom savaşında kül olma tehlikesiyle karşı karşıyadır.

Amerikan Senatosu Dışişleri Komisyonu'nun 1956 yılındaki Raporuna göre, "Türkiye için harcanan her dolar karşılığında, ABD üç dolarlık güvenlik sağlamaktadır." İşte kendi dillerinden ABD askeri"yardım"ı somut olarak budur! Bu sözde "yardım" 1947 yılında başladı. O yıllar, emperyalistlerin "dost" maskesiyle yurda yeniden daldığı; işbirlikçi hainlerin eliyle, ülkenin üzerine karabasan gibi çökmeye başladıkları yıllardır.

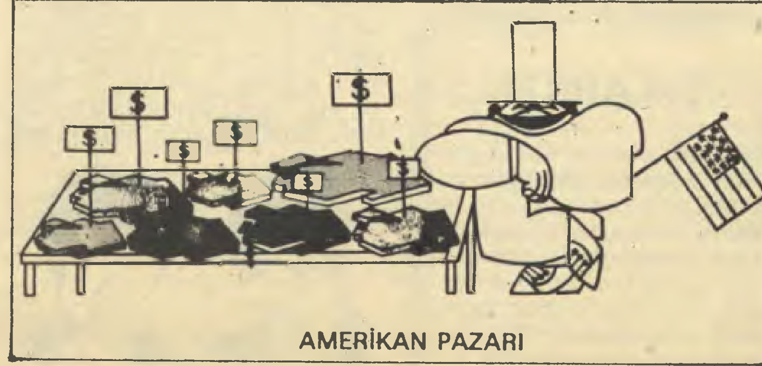
Truman doktrininin ilanından üç hafta sonra 6 Nisan 1947'de New York Herald Tribune gazetesi şöyle yazıyordu: "Türkiye ile Yunanistan'ı seçmemiz, bu ülkelerin yardıma muhtaç olduklarından veya demokrasi ve özgürlük bakımından örnek teşkil etmelerinden değildir. Bizim için bu ülkeler, Karadeniz'i kontrol eden stratejik kapılardır."

Truman doktrininin ve Marşal planının Türkiye'deki amacı çok yönlü idi: Ekonomik sömürü, siyasal bakımdan emperyalizme bağlama, askeri alanda silah deposu, atlama tahtası olarak kullanma... Ve böylece Türkiye emperyalizme kıskıvrak bağlandı. Truman doktrinini benimseyenler, Marşal planına avuç açanlar, ulusal bağımsızlığı tehlikeye attılar. Ülkeyi yabancı tekellerin arpalığı yaptılar.

Dost-Düşman Ortada

Gerçek yurtseverler, sosyalistler, komünistler tâ başından beri NATO'nun, ikili anlaşmaların yurdumuz için en büyük tehlike olduğunu haykırdılar. Bu uğurda her türlü saldırıyı göğüsleyerek halka doğruları, gerçekleri anlatmaktan geri durmadılar.

Şimdi takke düşmüş, kel görünmüştür. Halkımız gerçek dostlarını ve can düşmanlarını bugün daha iyi tanıyor. Ve de ikili kölelik anlaşmalarının yırtılmasını, saldırgan NATO'dan çıkılmasını, üslerin sökülüp atılmasını istiyor.

AMERİKAN PAZARI

ÜNİVERSİTE HARÇLARI EŞİT OLMALIDIR

İTÖF'ün de üyesi bulunduğu Yabancı Öğrenci Örgütleri Koordinasyon Komitesi (CCOSO), 14 şubatta çeşitli örgütlerden gelen temsilcilerle bir toplantı yaptı. Toplantıda, örgütü ilgilendiren çeşitli sorunlar görüşüldü. Bu arada, okul harçlarının azaltılması yolunda geçen yıl başlatılan kampanyanın yeniden canlandırılması kararlaştırıldı.

Bilindiği gibi İngilterede okul ücretleri İngiliz uyruklular için 60 Paunt olduğu halde yabancı öğrencilerden 250 Paunt alınmaktadır. İngiltere, Ortak Pazar ülkeleri arasında yerli ve yabancı öğrenciler arasında bu ayırımı yapan tek ülkedir.

Geçen yıl Tory hükümeti zamanında bu eşitsizlik daha da arttırılarak yabancı öğrencilerden alınan okul ücretleri 1.000 Paunda çıkarılmak istenmiş ancak NUS'in ülke çapında yürüttüğü etkin kampanyalar sonunda bu girişim gerçekleştirilememişti. Şimdi aynı etkin kampanyayı, yerli ve yabancı öğrencilerden alınan harçlardaki eşitsizliği ortadan kaldırmak için sürdürmeliyiz. Bütün dernekler bu kampanyayı desteklemeli ve "Student Union"lardan bu doğrultuda kararlar çıkarılması için çalışmalıdırlar.

OLAYLAR ● SORUNLAR ● YORUMLAR

UÇAK KAZALARI

12 Mart döneminin sıkıyönetim hükümetlerince 1 milyar 100 milyon Türk lirası ödenerek satınalınan 8 yolcu uçağından üçüncüsü, Ocak ayının son günlerinde düşerek 42 kişinin ölümüne yolaçmıştı. 18 Şubat günü İstanbul'dan kalkıp Düsseldorf'un Lohausen havaalanına inmeye hazırlanan THY'na bağlı DC-10 tipi bir yolcu uçağı ise yine arıza yapmış, ancak bir şans eseri düşmekten kurtulabilmiştir.

Bilindiği gibi, geçen yılın Mart ayında da DC-10 uçaklarından biri Paris yakınlarında, 342 kişinin ölümüyle sonuçlanan büyük bir faciaya yolaçmıştı. Yine bu uçaklardan biri, geçen yıl Londra'dan havalandıktan sonra motorundaki arıza nedeniyle geri dönmek zorunda kalmıştı. 18 Şubattaki son olayla, bu kazalar zincirine yeni bir halka eklenmiş oluyor. Bu gidişle kazalar zincirinin daha da uzayacağını söylemek kehanet sayılmaz.

"The Sunday Times"ın yazdığına göre, son kazaya, uçağın kanadından bir parçanın düşmesi yolaçmış. Son bir yıl içinde THY uçaklarında ölenlerin sayısı 449'dur. Bu rakam, yolcu sayısı Türkiye'nin 15 katı olan ABD'de 4 yıl için de uçak kazalarında ölenlerin 4 katından fazladır. THY Pilotları Derneği Sekreteri İbrahim Mencioğlu'nun tâ 1970 yılında yaptığı şu acı uyarıyı hatırlamanın tam sırasıdır: "Koşullar değişmezse, birgün gökten ceset yağacaktır."

DC-10 uçaklarının yapımcısı Amerikan şirketinin durumu ve bu uçakları THY'na satarken yaptığı yolsuzluklar İngiltere'deki gazetelerin bile manşetlerine konu olurken, Türkiye'deki ilgililerin kıllarını kıpırdatmamaları ibret vericidir. Büyük tekellerin yaptığı ve çoğu zaman denenmemiş uçaklara milyarlarca lira ödeyen Türkiye hükümetleri, buna karşılık havaalanlarında can ve uçuş güvenliği ile ilgili tesislere 20 yıldır el sürmemişlerdir. Son olaylar, uluslararası tekellerle sürdürülen ilişkilerde insan hayatının nasıl hiçe sayıldığını bütün açıklığı ile göstermiştir.

Ali Türel

"ENERJİ AJANSI"

Geçen yılın Kasım ayında, petrol üreten Arap ülkelerinin güçlü örgütü OPEC'i zayıflatmak ve Avrupa'daki enerji kaynaklarını ABD'nin tekelinde toplamak amacıyla, Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (OECD) çerçevesinde "Uluslararası Enerji Ajansı" adıyla yeni bir emperyalist kuruluş gerçekleştirildi. Bu kuruluşta Türkiye'nin de yer alması için yoğun çabalar harcanıyor. Güvenoyu almamış Irmak hükümetinin, Enerji Ajansı'na üye olmak için hazırlıklara başladığı, gazete haberlerinden anlaşılmıştır. Mevcut emperyalist bağlardan, kölelik anlaşmalarından kurtulmak için kesin bir savaş veren Türkiye halkını, yeni bir emperyalist tröst içinde Arap halklarının haklı savaşına karşı çıkarmaya kalkışmak, yurdumuzun geleceği açısından son derece tehlikeli bir girişimdir. Bütün yurtsever örgütlerin, bu girişimleri sonuçsuz bırakmak için seslerini yükseltmesi gerekir.

Türkiye'nin "Uluslararası Enerji Ajansı"na üye olmasının ülke çıkarlarıyla bağdaşmadığı, Dışişleri Bakanlığı'nca hazırlanan "özel rapor"dan da açıkça anlaşılmaktadır. OECD nezdindeki bir büyükelçinin görüşlerine dayanılarak hazırlanan bu raporda, Batılılarla enerji alanında işbirliği yapmanın yararlı olacağı kaydedilmekle birlikte, yeni kurulan örgütün temel hedefinin "petrol tröstlerini güçlendirmek" olduğu gizlenmemektedir. Raporun şu cümlelerini okumak, emperyalistlerin Türkiye üzerindeki yeni planlarının boyutlarını anlamak için yeterlidir:

"Bu yeni iktisadi savunma sisteminin üs ve tesisleri, Türkiye'deki yabancı petrol şirketleri olacaktır. Türkiye'de petrol tüketiminin kontrol edilebilmesi, stokların fevkalâde hallerde kullanılması, yeni ve konvansiyonel kaynakların geliştirilmesi için 'dirigent' hükümetler ve çok-uluslu şirketlerle sıkı bir işbirliği sistemine girmek zorunlu olacaktır."

Bizim yerimiz, emperyalist petrol tekellerinin değil, emperyalizme karşı savaşan Üçüncü Dünya ülkelerinin, Arap halklarının yanındadır. Fransa ve Norveç gibi gelişmiş kapitalist Avrupa ülkelerinin bile çıkarlarına uygun bulmayarak yer almadıkları ABD güdümündeki bu emperyalist örgütte Türkiye'nin yeri olamaz.

AÇLIK, AMA NEDEN?

Birleşmiş Milletler Beslenme ve Tarım Örgütü'nün (FAO) Roma'da düzenlediği "Dünya Beslenme Konferansı"nın yankıları hâlâ sürüyor. 150'ye yakın ülkenin katıldığı Konferansta, Amerikan delegesi, açlığın nedenini "nüfus patlaması"na bağlamaya ve emperyalist sömürüyü gizlemeye kalkıştı. Ne var ki, delegelerin ezici çoğunluğu, emperyalizmin ve yeni sömürgecilik sisteminin talan ve sömürü yöntemlerini, kanlı cinayetlerini belgeleriyle sergilediler, açlığın gerçek kaynağını gösterdiler.

Bugün açlığı ve işsizliği toplumsal yaşamlarından ebediyen silmiş sosyalist ülkeler var. Buna karşılık, kapitalist dünyada bir dilim ekmeğe hasret, açlığa ve ölüme mahkum 375 milyon insan, çağını doldurmuş bir sistemin "utanç tablosu"nu oluşturuyor. Sırf geçen yıl Etiyopya'da açlıktan yüzbinlerce insan öldü. Beslenme yetersizliği yüzünden dünyada her gün 80 bin insan ölüyor. Afrika kıtasında doğan çocukların üçte biri, beş yaşına gelmeden toprağa düşüyor. Brezilya'da çocukların yüzde 40'ı (8 milyon) açlık yüzünden çeşitli beyin hastalıklarına uğruyorlar. Emperyalizmin kundakladığı bölgesel savaşlar, açlık tehlikesini daha da artırıyor. Laos'da, Kamboçya'da Amerikan saldırıları, Orta-Doğu'da, Filistinde siyonist barbarlıklar, geniş yığınları açlıkla yüzyüze bırakıyor.

İlerici insanlık, bu tabloya isyan ediyor, kârları düşmesin diye tonlarla et, balık, sebze ve meyvayı denize döken emperyalist tekelleri, onların savaş aracı NATO'yu, Pentagon'u suçluyor.

Şu güzelim dünyamızda hâlâ savaş, açlık, sömürü ve talan varsa, nedeni emperyalizmdir. "Dünya Beslenme Konferansı", bu gerçeği bir kez daha gözler önüne sermiştir.

Hikmet Esen

sanat ve kültür

Sanatçıdan Korkuyorlar

İnsan, toplumla sürekli ilişki içindedir. Bütün üst-yapı kurumları gibi sanat da kaynağını bu ilişkilerden alır. Bundan dolayı sanat "bağımsız" ve sınıflar-üstü değildir, belli bir ideolojinin hizmetindedir. Ancak, o basit bir propaganda aracı değildir. Sanat, toplumsal işlevini kendi özel yasaları, kuralları ve ölçüleri içinde yerine getirirse bir değer taşır.

İnsanın toplumdaki yerini, görevini ve işlevini bir bütün içinde göstererek, onu doğru yolda eyleme yöneltmek, toplumcu sanatçının görevidir. Toplumcu sanatçı, yapıtıyla kişiyi etkiler, aydınlatır, bilinçlendirir. Ona, gerçekleri görme, olayları doğru yorumlama, düşünme ve yargılama yeteneği kazandırır. Kuşkusuz bütün bunları "politika" gibi doğrudan değil, dolaylı yoldan yapar. Böylece politik bilincin gelişmesine yardımcı bir işlev görür.

Bu genel ifadeleri özetleyecek olursak, toplumcu sanattan anladığımız, ilerici düşüncenin sanat yoluyla yığınlara iletilmesi, onların hem bilinçlerini, hem de beğenilerini yükseltmeye yönelik olmasıdır.

Sömüren ve sömürülenlerin var olduğu sınıflı toplumlarda, sınıf çelişkilerini ve düzenin işleyişini anlatan sanatçılar, her gün yeni ve güçlü yapıtlarla toplumsal görevlerini yerine getiriyor, yığınlara daha güzel bir dünyanın mesajını ve türküsünü iletiyorlar.

Fakat, sanatı sömürücü sınıfların hizmetine verenler de var. Onlar, halkın bilincini uyuşturmak için kendi fildişi kulelerinde gerçeklerden uzak, düşsel dünyalar yaratıyor, yığınları kaderciliğe, teslimiyete ve pasifizme itmek istiyorlar. Yurdumuzda ve dünyada böylesi bir "uyutma" görevini üstlenmiş sözde sanatçılar az değildir. Örneğin birara romanı, filmi ve müziği ile kapitalist dünyayı saran "Aşk Hikayesi"nin yazarı Eric Segal bunlardan biridir. Amerika'daki Harvard Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde Profesörlük de yapan bu kişi, söz konusu kitabı yazış nedenini soran bir gazeteciyi şöyle yanıtlıyor: "Vietnam'ı unutturdum, yetmez mi?"

Oysa, saman alevi gibi parlayıp sönen böyle kitaplarla halkların uyanışını sürekli oyalamak olanaksızdır. Eric Segal'in romanı da, o romandan uyarlanan filim de, o filmin müziği de çoktan unutuldu. Fakat Vietnam halkının yiğitlik destanı unutulmadı, unutulmayacak.

Geri bıraktırılmış ülkelerde gerçek kurtuluş yolunu gösteren sanatçılardan iktidarların ne denli korktuklarını biliyoruz. Şiirleri bütün dünya dillerine çevrilmiş Nâzım Hikmet, yurdumuzda hapislerde çürütülmüş, yapıtları yasaklanmıştır. Değerli hikayeci Sabahattin Âli alçakça katledilmiştir. İspanyol faşistleri Lorca'yı öldürmüştür. Ya Şili'li halk ozanı Victor Hara'ya yapılanlar? Gitarıyla halka devrimci türküler söyleyen Hara'yı, faşistler öteki yurtseverlerle birlikte Santiago stadyumuna kapadılar. Sonra da "Hadi, şimdi de çal bakalım" dercesine, o usta, hünerli ellerini kestiler. Victor Hara, o haliyle bile halk düşmanı katiller önünde eğilip küçülmedi, tam tersine, faşistlerin yüzüne tükürerek öteki tutukluları cesaretlendirmekten geri durmadı. Şili'nin bu yürekli, bu inançlı evladı, oracıkta hemen öldürüldü. Ama onun sesini ve türkülerini öldüremediler. Bugün yalnız Şili halkı değil, bütün dünya halkları Victor Hara'nın faşistleri böylesine korkutan sesini dinliyor, onun türkülerini, faşizme ve emperyalizme karşı savaşta etkin bir silah olarak kullanıyor.

Yurdumuzda 12 Mart rejimi geride kaldı diye seviniyorduk. Ama sevincimiz kursağımızda kaldı. Yine kitaplar yasaklanıyor, kitapçılar komando ve polis baskınlarına uğruyor. Yılmaz Güney aylardır hapiste. Nâzım Hikmet'in şiirlerini "Kerem Gibi" adıyla oyunlaştıran "Dostlar Tiyatrosu" yönetmeni Genco Erkál için Savcılık soruşturma açmış...

Toplumcu sanattan, sanatçıdan sömürücü sınıfların böylesine korkması boşuna değil elbet. Ama, ne yapsalar, halktan yana sanatçıları susturamıyacaklardır.

Osman İkiz

özgürlüğü çizdiler

Ferruh DOĞAN

Yalçın ÇETİN

Engin ERGÖNÜLTAŞ

DEMOKRASİ

ÖZGÜRLÜK

Tan ORAL

her sayı bir yayın

İleri

"İLERİ" gazetesi, "devrimci gençliğin yayın organı" olarak, Kasım 1974 tarihinden bu yana İstanbul'da çıkıyor. Büyük güçlükler ve yoğun baskılar altında yayınını sürdürmeye çalışan "İLERİ" gazetesinin bazı sayılarının toplatıldığını daha önce okumuştuk. Son çıkan ve henüz elimize geçmeyen 6. sayısının da gençlik konusundaki bir yazıdan dolayı toplatıldığını gazeteler yazdı.

15 günde bir yayımlanan "İLERİ" gazetesi, 1. sayısında çıkış amacını kısaca şöyle özetliyor:

"İLERİ, gençliğin bir federasyon çatısı altında birleşmesinde ve örgütlenmesinde, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm uğruna yürütülen mücadelede, gençliğin daha bilinçli ve daha tutarlı olarak üzerine düşen görevleri yapmasına yardımcı olacaktır."

İşte İTÜF'ün de paylaştığı bu doğru görüşlerinden dolayı hayat hakkı tanımak istemiyorlar "İLERİ" gazetesine. Bu olumlu ses gençliğe ulaşmasın diye toplamaya kalkışıyorlar her sayısını.

Ama gazete her türlü baskıya rağmen mücadelesini sürdüreceğini açıklıyor.

"İLERİ"yi bütün okurlarımıza salık veririz. Sayısı 1.50, yıllık abonesi 30 TL.'dır.

İsteme Adresi:
Büyük Reşit Paşa Cad.
No. 48/5, Laleli
İstanbul.

Dernek Başkanları Toplantısı, anti-faşist güçbirliğini benimsedi

İTÖF' ün çağrısı üzerine Londra'daki Türk Öğrenci Derneklerinin başkanlarıyla Federasyon yöneticileri, 19 ve 26 Şubat günleri biraraya geldiler. Ortak toplantıda, dernekler arası çalışmalarda uyum ve eşgüdüm sağlanması, daha yakın ilişkiler kurulması ortak eylemlere girişilmesi gibi konular da bütün derneklerin tam bir görüş birliği içinde olduğu anlaşıldı. Dernek başkanları, bu çeşit ortak toplantıların daha sık yapılmasının yararlı olacağını belirttiler.

Dernek başkanları toplantısında, üzerinde önemle durulan konulardan biri de, yurdumuzda son günlerde yoğunlaşan faşist saldırılar ve bunlara karşı verilecek mücadelenin örgütlenmesi oldu. Dernek başkanları, her örgütün kendi bünyesinde Türkiye'deki son gelişmeleri konu alan toplantılar düzenlenmesini, faşist tehlikeye gereken dikkatin verilmesini, İngiltere'deki ilerici çevrelerle daha yakın ilişkiler kurulmasını, ayrıca Mart ayı içinde Londra'da merkezi bir anti-faşist toplantı düzenlenmesini kararlaştırdılar. 26 Şubat'ta yapılan ikinci toplantıda ise, daha önce kararlaştırılan merkezi eylemin, İTÜF'ün de üyesi bulanduğu İngiltere Barış ve Özgürlük Komitesi'nin 15 Mart'ta Londra'da aynı amaçla düzenleyeceği büyük toplantıyla birleştirilmesi uygun görüldü. İTÜF dernekleri böylece yurttaki faşist tehlike karşısında somut güçbirliğinin yeni bir örneğini daha verdiler. İTÜF'e bağlı bütün dernekler ve bireysel üyeler, bu toplantının en yığınsal biçimde örgütlenmesi için şimdiden seferber olmalıdırlar.

ABÖK, FAŞİZME KARŞI

(Başı 1.de)

mek amacıyla Avrupa çapında gösteriler düzenlemeyi kararlaştırdı. Gösteriler 15 Mart'ta ABÖK'e bağlı derneklerin bulunduğu bütün bölgelerde aynı zamanda başlayacak ve örgütlerin olanaklarına göre çeşitli biçimlerde uygulanacaktır.

İngiltere'deki ABÖK üyesi 7 kuruluş, bu karara uygun olarak 15 Mart 1975 cumartesi günü saat 18.30'da Londra'da büyük bir toplantı düzenlemeyi kararlaştırmıştır. İngiltere Barış ve Özgürlük Komitesi'nin düzenlediği bu önemli toplantıda İngiltere'deki ilerici örgütler adına konuşmalar yapılacak, ayrıca bir kültür programı uygulanacaktır. Geceye Türkiyeli ve Kıbrıslı kültür toplulukları dışında İspanya, Şili ve daha başka ülkelerden halk sanatçılarının da katılmasını sağlamak amacıyla gerekli girişimlere başlanmıştır.

İTÖF, Birmingham

(Başı 1.de)

lirtti ve sözlerini "Biz işçiler faşizme karşı en önde savaşıyoruz, savaşacağız" diye bitirdi.

Toplantı sonunda, hazır bulunanların oybirliği ile bir bildiri kabul edildi. "Türkiye Kamuoyuna" başlıklı bildiride faşist saldırılar ve bunlara seyirci kalan kolluk kuvvetleri kınanmakta ve özetle şöyle denilmekteydi:

"Biz İTÖF olarak yurdumuzda bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi veren tüm anti-faşist ve anti-emperyalist güçlerin yanındayız. Bütün faşist grupların dağıtılmasını ve Ülkü Ocakları'nın kapatılmasını istiyoruz."

AT, AĞASINA GÖRE KİŞNER..
— ATASÖZÜ —

Kadınlar Birliği

(Başı 1.de)

kuruluşlardan çağrılıların da ilgiyle izledikleri toplantıda özellikle yaklaşmakta olan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün önemi üzerinde duruldu. İTÖF, Kadınlar Birliği Kongresine bir mesaj göndererek dayanışmasını bildirdi.

Öğrendiğimize göre İTKB, 8 Mart'ı bütün dünyadaki kadın emekçilerle birlikte kutlamak amacıyla bir gece düzenleyecektir. 8 Mart cumartesi gecesi, Shakespeare Walk, N.16'daki "Milton Gardens" salonunda yapılacak eğlence toplantısında Türk yemekleri yenecek, halk oyunları oynanacak ve Kadınlar Birliği korosundan türküler sunulacaktır. Gecede ayrıca, 8 Mart'ın anlamı ve önemi üzerine konuşmalar yapılacaktır.

Faşist tehlike kol geziyor

(Başı 1.de)

rim Yaman'ın tabutunu eller üzerinde taşıdılar. 20 bin devrimci, üniversite bahçesinde, sabaha dek cenazenin önünde nöbet tuttu. Daha Şahin Aydın'ın toprağı kurumadan verilen bu ikinci kurban, faşizme karşı mücadelenin önemini bir kez daha kafalarımıza mıhladı. Tüm ilerici, demokrat ve yurtseverlerin, ulusal demokratik bir cephede birleşmeleri zorunluğunu vurguladı.

"Milliyetçi Cephe" kuruyoruz deyip bir "Hainler Cephesi" kuranlar, son olarak da TÖB-DER'in bütün yurtta düzenlediği "pahalılığı, faşizmi ve işsizliği protesto" mitinglerinin üzerine çullandılar. İleriye dönük ne varsa hepsine saldırdılar. Öğretmen lokalleri, avukat yazıhaneleri, kitapçı dükkanları, binalar tahrip edildi. Öğretmenler kurşunlandı, yakılmak linç edilmek istendiler. Bayağı anti-komünizm silahı bir daha ortaya çıkarıldı. Emekçi halkın gelenekleri hayasızca sömürülüp devrimci hareketin karşısına kanalize edildi. Türkeş'in faşist sürüleri, yurdun her yanında terör estirdiler. Ayaklanma provası yaptılar.

İşçi sınıfımız bu gerici ayaklanmanın karşısına, yürüyüşleri, mitingleri ile dikiliyor. Meslek örgütleri, ilerici aydınlar, yurtseverler ayağa kalktılar. Ülkemizin sağlıklı güçleri, devrim sürecine sahip çıkıyorlar. Bu faşist saldırılar, ancak başını işçi sınıfının çektiği bir ulusal, demokratik, ilerici cephe ile savuşturulabilir. Burada biz ilerici güçlere, öğrencilere düşen görev, faşizme karşı mücadelede birlik olmak, kendi mücadelemizi halkımızın mücadelesi ile bütünleştirmektir. Ancak böyle yürütülen mücadele nin anlamı olur, etkisi olur.

Faşizm, böylesi yığınsal, örgütlü, disiplinli bir mücadele ile geriletilebilir. Öyleyse, anti-faşist, anti-emperyalist cephede birleşelim. "Tarafsızlık", son tahlilde faşizmin işine yarar.

Kahrolsun Faşizm!

Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi!

Yaşasın Bağımsız ve Demokratik Türkiye!

"National Front"

(Başı 1.de)

faşizme karşı mücadelede enternalyonal dayanışmanın en güzel örneklerinden birini verdiler, bu dayanışmayı eylem içinde somut olarak gerçekleştirdiler.

Türkiyeli devrimciler bu omuzdaşlığı kendi aralarında da gerçekleştirdikleri gün, yurdumuzda faşizmin geriletileceğinden ve giderek kökünün kazınacağından kimsenin kuşkusu olmasın.

DERNEKLERİMİZDEN HABERLER

Sussex

Genel Kurul Toplantısı

29 Ocak günü Sussex Üniversitesi Türk Öğrenci Derneği'nin olağanüstü Genel Kurul Toplantısı yapıldı. Derneğin yurt sorunlarıyla ilgilenmesinden rahatsızlık duyan bazı üyeler, İTÖF ten çıkılmasını istiyorlardı. Toplantıda bir konuşma yapan İTÖF Başkanı, Federasyonun yapısını, niteliğini, çalışmalarını anlattı. Öğrencileri halkın mücadelesinden koparmaya çalışan anlayışı eleştirdi.

Genel Kurul, "Dernek politika yapmasın, yurt sorunlarıyla ilgilenmesin " diyenlerin yenilgisiyle sona erdi. Dernek üyelerinin büyük çoğunluğu, demokratik kitle örgütlerinin hiçbir politik örgüte bağlanmadan yurt sorunlarıyla ilgilenmesi gerektiği görüşünde birleşti ve İTÜF'e üyeliğin devamına karar verdi.

Manchester

Bülten Çıkarıyor

Manchester Üniversitesi Türk Öğrenci Derneği, Şubat 1975'den itibaren aylık bir bülten yayımlamaya başlamıştır. Bülten'in yayın amacı, 1. sayısında şöyle özetlenmektedir:

"Manchester'da ve diğer şehirlerde yapılacak çeşitli eylem ve gösterileri duyurmak ve bu eylemlerin sonuçlarını, toplantılara katılmamış arkadaşlara iletmek..."

Manchester Derneğinin yayın organına bu yolda başarılar dileriz.

Newcastle

Halk Kültürü Gecesi

8 Şubat günü Newcastle Türk Öğrenci Derneği tarafından bir "halk kültür gecesi" yapıldı. Geceye, 200 kadar Türk ve yabancı konuk katıldı. İçten bir arkadaşlık havası içinde geçen gecede Türk yemekleri yenildi, geç saatlere kadar birlikte eğlenildi. Newcastle, Leeds, Manchester Derneklerinin folklor ekipleri Antep, Elazığ ve Zeybek oyunlarından örnekler sundular. Newcastle halk türküleri korosu ise türkülerimizi tanıttı. Dernek Başkanı yaptığı konuşmada, halk kültürüne sahip çıkmanın önemini belirtti.

Londra

I.C. ve L.S.E.'de iki seminer

"Yeraltı kaynaklarımızda sömürü düzeni"

12 Şubatta "Imperial College" Türk Öğrenci Derneğince "Yeraltı Kaynaklarımızda Sömürü Düzeni" konulu ilginç bir seminer düzenlendi. Çok başarılı geçen seminere 60 kadar dinleyici katıldı.

Semineri, Imperial College'den üç kişilik bir ekip hazırlayıp sundu. Konuşmacılar, yeraltı kaynaklarımızdaki sömürüyü, Osmanlı İmparatorluğu'ndan başlatarak günümüze değin getirdiler ve Cumhuriyetin kuruluşu yıllarında yavaşlayan bu sömürünün, Demokrat Parti iktidarı dönemin de Amerikalı Randall'a hazırlatılan "Yabancı Sermaye Yasası" ile son kerteye vardığını, bundan kurtulmanın ancak emperyalizmi ülkeden kovmak ve işbirlikçilerin gücünü kırmakla mümkün olacağını söylediler.

Bugün petrol, boraks, kömür, bakır, krom, alüminyum gibi yeraltı kaynaklarımız üzerinde çevrilen dolaplar, sömürü çarkları daha hızla dönüyor. Yabancı sermaye, naylon şirketleri ve sayısız ayrıcalıklarıyla bu doğal zenginliklerimizi alıp götürmektedir. Imperial College'daki seminer, bu acı gerçekleri bir kez daha gözler önüne sermiş, emperyalizmin yurdumuzdaki sömürü mekanizması hakkında somut bilgiler edinilmesini sağlamıştır.

"Teknoloji transferi ve beyin göçü"

"London School of Economics" Türk Öğrenci Derneği, 19 Şubatta "Teknoloji Transferi ve Beyin Göçü" konulu bir seminer düzenledi.

Seminerin açılışında , Türkiye'de son aylarda faşist saldırganlar tarafından öldürülen bütün devrimcilerin anısı için saygı duruşunda bulunuldu. Daha sonra kısa bir konuşma yapan İTÖF Başkanı Hikmet Esen, yurdumuzdaki faşizan saldırıları eleştirdi ve safları sıklaştırmanın önemi üzerinde durarak, anti-faşist güçbirliğinin bu saldırılara karşı en etkili silah olduğunu belirtti.

Semineri sunan Enis User ise konuşmasına, teknolojinin tarihsel gelişimini özetleyerek başladı. Teknik ilerlemenin en göze çarpan alanının makineler olduğunu söyleyen User, bilimsel-teknolojik devrimle birlikte bilim ve buluşların gelişmiş kapitalist ülkelerde bir "meta" haline geldiğini, "teknoloji transferi" denen şeyin, aslında mal biçimi almış bu bilgi ve buluşların pazarda alınıp-satılmasından başka bir anlam taşımadığı belirtildi. Konuşmacı daha sonra, gelişmiş kapitalist ülkelerden geri bırakılmış ülkelere teknoloji transferinin genellikle "montaj sanayii" biçiminde girdiğini, emperyalistlerin bu ülkelerde ağır sanayi kurmaktan titizlikle kaçındığını ve bu durumun gelişmekte olan ülkelerde "beyin göçüne yolaçtığını açıkladı.

Seminer, dinleyicilerin soru ve katkılarıyla sona erdi.